

modtages i den Stand, hvort de findes. En saadan Aflevering kan hverken mebtage meget lang Tid eller medføre betydelige Beføstninger, idet Regjeringen jo endnu til den Tid, da Veienes Overgang til Amtene skal finde Sted, har sine Veiofficerer til sin Disposition, og Modtagelsen fra Amtsrådenes Side jo vil kunne ske ved Delegerede fra disse.

Sex andre Landskingsmænd og jeg have tilladt os at stille et Forslag til § 3 om, at det sidste Punktum i andet Stykke af samme skal udgaae. Det høie Thing vil see, at dette Punktum indeholder en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes for at skaffe Københavns Amt fri for de Bomindretninger, som nu findes i Amtet, en Bestemmelse, der gaaer ud paa, at der inden den 1ste October d. A. skal være truffet en Overenskomst mellem Amtsrådet for gamle Københavns Amt paa den ene Side og Amtsrådene for de øvrige sjællandske Amter samt Københavns Communalbestyrelse eller idetmindste nogle af disse Mynigheder paa den anden Side, en Overenskomst, som skal have Indenrigsministerens Approbation, og som fastsætter de i Lovforslaget omtalte Bommes Nedlæggelse mod et bestemt fremtidigt Vederlag; forsaavidt en saadan Overenskomst derimod ikke er truffet inden den 1ste October, skal Forholdet ordnes ved særlig Lov. Jeg tillod mig allerede ved denne Sags 1ste Behandling her i Salen at antyde, at jeg troede, at det vilde være meget vanskeligt at faae en saadan Overenskomst mellem de forskjellige Amtsråd og Københavns Communalbestyrelse tilveiebragt, og det Samme er endnu min Overbevisning i denne Stund. For at et Amtsråd skulde beqvemme sig til at paalægge det Amt, som det repræsenterer, en saadan Byrde for evindelige Tider, maatte der dog først foreligge fuldstændige og tilstrækkelige Oplysninger om, i hvilket Forhold de forskjellige Amter have bidraget til Udredelsen af Bompengene. Jeg troer imidlertid, at det vil være en meget vanskelig Opgave at skaffe saadanne Oplysninger tilveie, og jeg troer derhos, at det i alt Fald ikke vil staae i Amtsrådenes Magt at kunne tilveiebringe dem. Men hertil kommer endnu een Vanskelighed, og det er den, at Overenskomsten ogsaa skal træffes med

Kjøbenhavns Communalbestyrelse. Jeg kan jo ikke vide, hvorledes denne Communalbestyrelse vil stille sig til Spørgsmaalet om Bommenes Nedlæggelse. Det er jo ganske vist, at Bommene i en høj Grad maae genere netop Københavns Indvaanere ved deres Udflugter paa Landet. Men paa den anden Side ville vistnok de samme Betæneligheder ved Sagen, som ville fremstille sig for Amtsrådene, ogsaa gjøre sig gjældende hos Københavns Communalbestyrelse. Følgen heraf vil altsaa sandsynligviis blive den, at der ingen Overenskomst træffes, og i saa Fald skal Sagen jo ordnes ved en særlig Lov. Naar man nu har denne Overbevisning, saa forekommer det mig, at hele den Bestemmelse, som Lovforslaget derom indeholder, slet ikke vil gaae Andet, end at Indenrigsministeren vil have at forelægge en saadan særlig Lov. Jeg troer nu imidlertid, at man vilde gjøre rigtigt i at vente nogen Tid, efterat de foreslaaede nye Veilove ere traadte i Virksomhed, inden man træffer nogen Bestemmelse om Bommenes Nedlæggelse i Københavns Amt. Jeg troer, at det vilde være rigtigt først i nogle Aar at prøve, om Veibyrdens virkelig vil blive saa uoverkommelig for dette Amt, som den nu for Dieblisset stiller sig for en heel Deel af Amiets Beboere. Jeg troer ogsaa, at det vilde være rigtigt først at afvente, hvilke Virkninger Bestemmelsen i den for Rigsdagen foreliggende Landcommunallov om Ligningen af Bidragene til Amtsrepartitionsfonden vil udøve, saa at man først senere tog Bestemmelse om, hvorledes man muligviis skulde komme Københavns Amt til Hjælp. Jeg tillod mig ved denne Sags 1ste Behandling at udtale, at, naar der overhovedet skulde tilflyde Københavns Amt en saadan Understøttelse som den, der her tilstgtes, saa forekommer det mig, at det vilde være naturligt at udrede den af Statskassen, og jeg skal herved paany henstille til det høie Thing, om ikke denne Anstuelse dog i Grunden maa antages for at være temmelig vel begrundet. — Det er af de nu anførte Grunde, at jeg og flere andre Landskingsmænd have tilladt os at stille Forslaget under Nr. 8 om, at det sidste Punktum af 2det Stykke i § 3 maa udgaae, og jeg skal hermed anbefale dette Forslag saavel til det høie Things som til den ærede Ministers velvillige Modtagelse.